

**UCHWAŁA NR XLIX/320/2017
RADY MIEJSKIEJ W GOŁDAPI**

z dnia 29 listopada 2017 r.

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Skoczce na lata 2017-2022

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) oraz art. 3 ust. 1 pkt. 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r., poz. 562), Rada Miejska w Gołdapi uchwala, co następuje:

§ 1.

Postanawia się zatwierdzić Plan Odnowy Miejscowości Skoczce na lata 2017-2022, przyjęty uchwałą nr II/17/09/2017 Zebrania Wiejskiego Sołectwa Skoczce z dnia 17 września 2017 r.

§ 2.

Plan Odnowy Miejscowości Skoczce stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gołdapi.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Andrzej Pianka

Załącznik do UCHWAŁY Nr XLVIX/320/2017
RADY MIEJSKIEJ W GOŁDAPU
z dnia 29 listopada 2017 r.

Plan Odnowy Miejscowości Skoczne na lata 2017-2022

Spis treści

WSTĘP	3
I. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI.....	4
I.1 POŁOŻENIE	4
I.2 LUDNOŚĆ	5
I.3 HISTORIA.....	7
II. ANALIZA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI	10
II.1 ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE I ATRAKCJE TURYSTYCZNE.....	10
II.2 ŚRODOWISKO KULTUROWE	12
II.3 OBIEKTY I TERENY UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ.....	17
II.4 GOSPODARKA, ROLNICTWO	19
II.5 LUDZIE, ORGANIZACJE SPOŁECZNE, STOWARZYSZENIA.....	19
III. ANALIZA SWOT MIEJSCOWOŚCI	23
IV. KIERUNKI ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI	24
IV.1 WIZJA MIEJSCOWOŚCI.....	24
IV.2 PRIORYTETY I ZADANIA	24
V. MONITOROWANIE PLANU, ZASADY JEGO AKTUALIZACJI I PROMOCJA.....	26

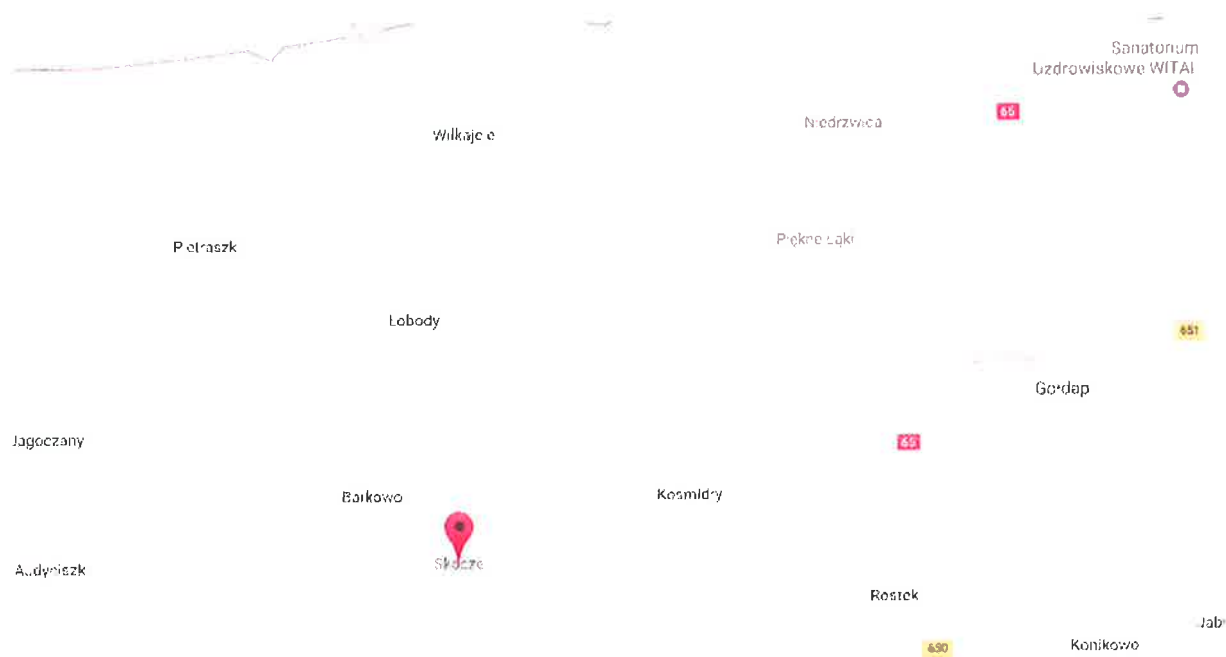
WSTĘP

Plan Odnowy Miejscowości Skoczce powstał w oparciu spotkania mieszkańców w okresie styczeń - czerwiec 2017r. oraz dostępne dokumenty i materiały statystyczne. Dokument ma na celu kreowanie tworzenie koncepcji i wizji rozwoju miejscowości Skoczce. Zaangażowanie, mobilizacja, aktywność mieszkańców jest podstawą do odnowy i rozwoju wsi. Plan Odnowy Miejscowości Skoczce zawiera opis działań długofalowych na lata 2017-2022, mających na celu rozwój wsi i jej mieszkańców oraz otwiera szansę pozyskania środków zewnętrznych na realizację działań priorytetowych. Obszarem realizacji Planu jest obszar sołectwa Skoczce.

I. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI

I.1 POŁOŻENIE

Skoczce znajdują się w północno-wschodniej części województwa warmińsko-mazurskiego w powiecie gołdapskim, w granicach administracyjnych Gminy Gołdap. Skoczce oddalone są o około 6 km w kierunku południowo-zachodnim od miasta Gołdap (w północno – zachodniej części gminy), i leżą w dolinie, na wschodnim brzegu rzeki Gołdapy, przy drodze Gołdap – Rogale – Żabin.

Ilustracja 1: źródło google maps

I.2 LUDNOŚĆ

Sołectwo Skoczce jest jednym z 32 sołectw w Gminie Gołdap.

Tabela 1. Sołectwa Ziemi Gołdapskiej

Lp.	Nazwa sołectwa	Miejscowości wchodzące w skład sołectwa
1	Babki	Babki, Żelazki
2	Bałupiany	Bałupiany, Niedrzwica, Piękne Łąki
3	Barkowo	Barkowo
4	Bitkowo	Bitkowo
5	Botkuny	Botkuny, Bronisze, Czarnówko, Jurkiszki, Kolniszki, Szyliny
6	Dunajek	Dunajek, Dunajek Mały
7	Dzięgiele	Dzięgiele
8	Galwiecie	Galwiecie, Kołkowo
9	Główka	Główka, Boćwinka, Boćwiński Młyn, Dąbie, Kalniszki, Okrasin
10	Górne	Górne, Regiele
11	Grabowo	Grabowo
12	Jabłońskie	Jabłońskie, Rostek, Włosty
13	Jany	Jany, Janki, Osieki
14	Jeziorki Wielkie	Jeziorki Wielkie, Gieraliszki, Jeziorki Małe, Zielonka
15	Juchnajcie	Juchnajcie, Sokoły
16	Konikowo	Konikowo
17	Kośmidry	Kośmidry
18	Kowalki	Kowalki
19	Kozaki	Kozaki, Jabramowo, Janowo, Tatary, Wrotkowo
20	Łobody	Łobody, Grygieliszki
21	Marcinowo	Marcinowo, Błazejewo, Wronki Wielkie
22	Nasuty	Nasuty, Kamionki, Rudzie
23	Niedrzwica	Niedrzwica
24	Osowo	Osowo
25	Pietraszki	Pietraszki, Mażucie, Uźbale
26	Pogorzal	Pogorzal
27	Rożyńsk Wielki	Rożyński Wielki, Nowa Boćwinka, Rożyńsk Mały
28	Siedlisko	Siedlisko
29	Skoczce	Skoczce
30	Suczki	Suczki, Pietrasze
31	Wiłkajcie	Wiłkajcie, Samoniny
32	Zatyki	Zatyki, Wilkasy

Źródło: Urząd Miejski w Gołdapi

Ludność

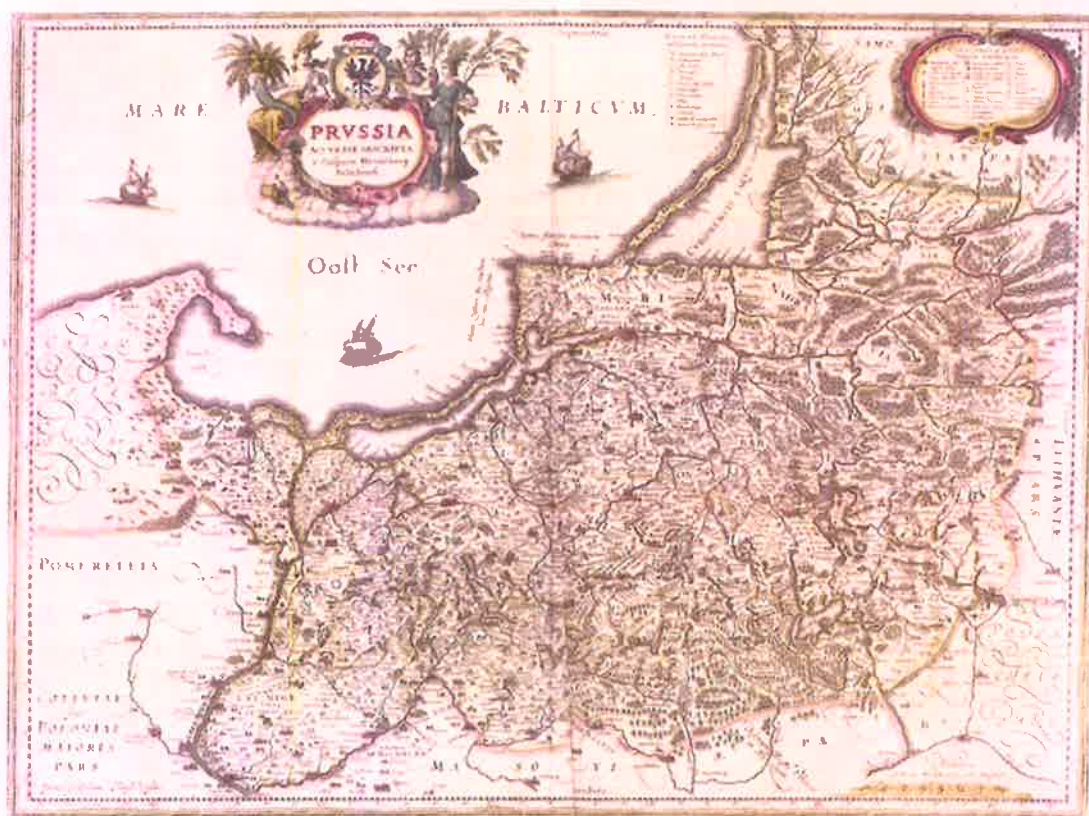
W Skoczach na dzień 01.06.2017r. zameldowanych było 116, w tym 89 to osoby dorosłe, a 27 to osoby do 18-tego roku życia. Kobiety stanowiły 47,4% ludności stan, a 52,5 % mężczyźni. Liczba mieszkańców jest stabilna i zmienia się nieznacznie.

Rok	Wiek – (K) Kobiety (M) Mężczyźni							
	0-6	7-15	16-19	20-60	60+	do 18 lat	dorośli	ogółem
2014	14 K4/M10	9 K3/M6	6 K2/M4	71 K32/M39	14 K9/M5	24	90	114 K50/M64
2015	13 K3/M10	9 K4/M5	5 K1/M4	70 K33/M37	13 K9/M4	23	87	110 K50/M60
2016	12 K4/M8	9 K3/M6	4 K1/M3	71 K32/M39	15 K11/M4	24	87	111 K51/M60
VI 2017	13 K5/M8	12 K5/M7	3 K1/M2	73 K33/M40	15 K11/M4	27	89	116 K55/M61

I.3 HISTORIA

Tereny północno-wschodniej Polski, gdzie położona jest gmina Gołdap i miejscowość Skoczce, do schyłku Plejstocenu wielokrotnie ulegały zmianom klimatycznym spowodowanym przez zlodowacenie. Wiele śladów bytności człowieka na tych terenach w okresach ocieplenia zostało zniszczonych lub przykrytych grubą warstwą osadów polodowcowych. Lodowiec ostatecznie uległ wytopieniu w XIV wieku p.n.e. Klimat ocieplił się w późniejszych okresach, co spowodowało wytworzenie ekosystemu przyjaznego osadnictwu. Od wczesnego średniowiecza do XIV wieku tereny te były zamieszkiwane przez Jaćwingów, których ślady osadnictwa w postaci grodzisk są widoczne do dziś.

Wieś Skoczce powstała w ramach kolonizacji północno-wschodnich obszarów Prus Książęcych za czasów panowania księcia Albrechta von Hohenzollerna – Ansbacha (1525-1568). Trudno ustalić dokładną datę założenia osady, wiadomo, że była ona częściowo zasiedlona już w 1564 roku. Akcja osadnicza podjęta do 1540 roku zaczęła rozwijać się wzdłuż rzeki Gołdapy.

Ilustracja 2: Mapa Prus Caspara Henneberga z 1576r. źródło: <http://glazywilhelma.pl/>

Pod koniec XVI wieku we wsi zaczęła funkcjonować karczma, którą wystawił starosta węgoborski, dla przechwytywania towarów wiezionych na jarmarki i targi do Gołdapi. W 1679 roku była „niezamieszkała i pusta”. Wieś poważnie ucierpiała w wyniku wielkiej epidemii dżumy w 1710 r. zmarła wówczas większość mieszkańców (107 osób). Wskutek reform administracji pruskiej 19 stycznia 1874 roku utworzono Amtsbezirk Skötschen (Okręg Urzędowy czyli po prostu gminę) w skład którego (której) wchodziło w sumie 13 wsi.

Liczba mieszkańców w poszczególnych latach:

- 1857 r. – 256 osób
- 1895 r. – 258 osób
- 1910 r. – 295 osób
- 1933 r. – 271 osób
- 1939 r. – 234 osób

W 1903 roku w Skoczach nad rzeką Gołdapą wykonano most o rozpiętości 27m ze sprężonego betonu. Most zbudowała firma Windschild & Langeloff, Cossebaude bei Dresden, Bromberg und Insterburg.

Ilustracja 3: Lokalizacja mostu na mapie: 1799_Grabowen_geognostisch-agronomische_1912 rok.,
źródło: <http://goldap.org.pl/>

Ilustracja 4: Most w Skoczach, źródło: <http://goldap.org.pl>

Po wojnie (w powiecie gołdapskim) do końca listopada 1945 roku nastąpiło powołanie i ukonstytuowanie się GRN (gminnej rady narodowej) z siedzibą w Skoczach. Gromada istniała w latach 1955-1972. 1 stycznia 1972 gromadę Skoczce zniesiono przez przeniesienie siedziby ze Skocz do Gołdapi i przemianowanie na gromadę Gołdap.

Podział powiatu na gromady i charakterystyka gromad według stanu z 1968 roku

Wyszczególnienie	Powierzchnia		Liczba		Liczba gosp. indyw.
	ogółem w km ²	w tym użytki rolne w ha	wsí	PGR	
Banie Mazurskie	72,56	5169	8	5	357
Dubieninki	83,09	5138	10	5	233
Grabowo	113,48	9425	15	6	318
Górne	97,32	6264	6	7	118
Lisy	35,25	2212	4	—	236
Pluszkiejmy	80,02	2616	4	3	73
Rogałe	43,17	1884	6	2	87
Skoczce	77,28	4184	10	3	225
Zabín	54,79	4020	6	4	120
Żytkiejmy	75,30	4283	6	3	172
Razem gromady	732,26	45101	75	38	1944

Ilustracja 5: A. Wakar, Gołdap. Z dziejów miasta i powiatu –1971, źródło: <http://goldap.org.pl/>

Jak wynika z tabeli gromada Skocze w 1968 roku liczyła 10 wsi i 3 PGR, a liczba gospodarstw indywidualnych wynosiła 225 sztuk.

W latach 1975-1998 miejscowość Skocze administracyjnie należała do województwa suwalskiego. Obecnie położona jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie gołdapskim, w gminie Gołdap. Obecnie Skocze należą do Parafii Konkatedralnej Rzymskokatolickiej pw. NMP Matki Kościoła w Gołdapi.

II. ANALIZA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI

II.1 ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE I ATRAKCJE TURYSTYCZNE

Gołdapa stanowi główną oś hydrograficzną ziemi gołdapskiej. Jej górny odcinek, Jarka, dopływa od wschodu do południowego brzegu jeziora Gołdap, 300 m dalej na zachód wypływa z niego już jako Gołdapa. Koryto rzeki poniżej miasta bardzo meandruje, tworząc olbrzymie zakola. Rzeka początkowo utrzymuje wyraźny kierunek zachodni. Od wsi Skocze (19 km) rzeka szerokim łukiem skręca na południe, opływając od zachodu masyw Szeskich Wzgórz aż do okolic Boćwinki. Tuż za nią skręca ponownie na zachód, płynie do Bań Mazurskich i w okolicy Ołownika łączy się z Węgorapą. Szlak kajakowy nr 41, zwany „Przełomem Gołdapy” - 67,6 km.

Dla kajakarzy szlak ten stanowi niezwykle malowniczą, lecz niełatwą trasę, bardzo dużo przeszkód naturalnych, rzeka charakterem i typem przeszkód zbliżona do górskiej. Bardzo często płynie wśród wysokich garbów wzgórz polodowcowych, przedziera się głębokimi jarami, tworząc liczne przełomy. Walory krajoznawcze z nadatkiem rekompensują trudy spływu. Widać często ślady egzystencji bobrów, ukazując wielokrotnie stare zakola i podcięte wysokie brzegi. Z roku na rok erozja brzegów czyni rzekę ciekawszą, choć niekoniecznie wygodniejszą do pływania. Na 15 km rozpoczyna się piękny las z dogodną polaną na biwak. Nieco dalej widać zabudowania wsi Skocze, przepływamy pod mostem drogowym dalej rzeka silnie meandruje pośród łąk i zabudowań wsi do czynnego jazu. Tu często kończymy pierwszy dzień spływu lub przenosimy kajaki, w zależności od chęci i możliwości, płynąć można do Rożyńska Małego (najłatwiejszy odcinek), również można płynąć do Bań Mazurskich, bądź też dalej - do Mieduniszek. Na przepłynięcie całego szlaku trzeba 4-5 dni. Brak systematycznej działalności człowieka czyni otoczenie rzeki surowym a skromna liczba turystów - spokojnym i cichym.

Ilustracja 6: Rzeka gołdapa, źródło: <http://www.egoturystyka.pl>

Ilustracja 7: Szlak Kajakowy Rzeką Gołdapą , źródło: <https://www.facebook.com/JeremiPrzybora>

II.2 ŚRODOWISKO KULTUROWE

Cmentarz

W Skoczach znajduje się obiekt zabytkowy – cmentarz ewangelicki pochodzi z drugiej połowy XIX w.. Na cmentarzu znajdują się dwa groby z polsko brzmiącymi nazwiskami, jeden grób osoby dorosłej podoficer (sierżant) Carl Kruszka i drugi dziecka Wilhelma Lewanowskiego.

Ilustracja 8: Nagrobki na cmentarzu w Skoczach źródło: <http://goldap.org.pl/>

Ilustracja 9: Nagrobki na cmentarzu w Skoczach źródło: <http://goldap.org.pl/>

Architektura

Architektura Skocz jest typową historyczną zabudową mazurskiej wsi, charakterystyczny budynek mieszkalny w centrum Skocz według zdobienia na ścianie szczytowej pochodzi z 1812r. posiada wiele cech budownictwa mazurskiego, wykonany z czerwonej cegły z dachem dwuspadzistym krytym dachówką, drzwi wejściowe znajdują się w ścianie dłuższej, oszczędne zdobienia okien, główny element wnętrza ogromny piec.

Ilustracja 10: Budynek z 1812r. w Skoczach zgodny z zabudową mazurskiej wsi

Ilustracja 11: Budynek z 1812r. według oznaczenia na szczycie budynku.

Chałupy mazurskie są zazwyczaj ustawione równolegle do drogi. Między drogą a domem znajdują się ogródki kwiatowe, tak aktualnie usytuowane są budynki w Skoczach w zadłużeniu drogi powiatowej.

Ilustracja 12: Ustawienie budynków z ogródkiem równoległe do drogi.

Za budynkiem mieszkalnym znajduje się podwórze, wokół którego na prawo i lewo stawiano chlewy, obory i stajnie, w głębi zaś, naprzeciwko domu, stodołę. Taki schemat rozstawu budynków najlepiej zachował się na kolonii Skocz, część zabudowań uległa zniszczeniu lub modernizacji. Gospodarstwom towarzyszą wysokie drzewa przede wszystkim lipy, klony, brzozy, które zdobią siedliska, dają cień, ale przede wszystkim chronią zabudowania przed piorunami.

Ilustracja 13: Rozmieszczenie budynków w Skoczach zgodny z zabudową mazurskie wsi źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl>

W latach 90-tych w Skoczach funkcjonowała poczta, szkoła podstawowa klasy 0-3, biblioteka, sklep, OSP, mleczarnia, a w latach 80-tych była także kuźnia.

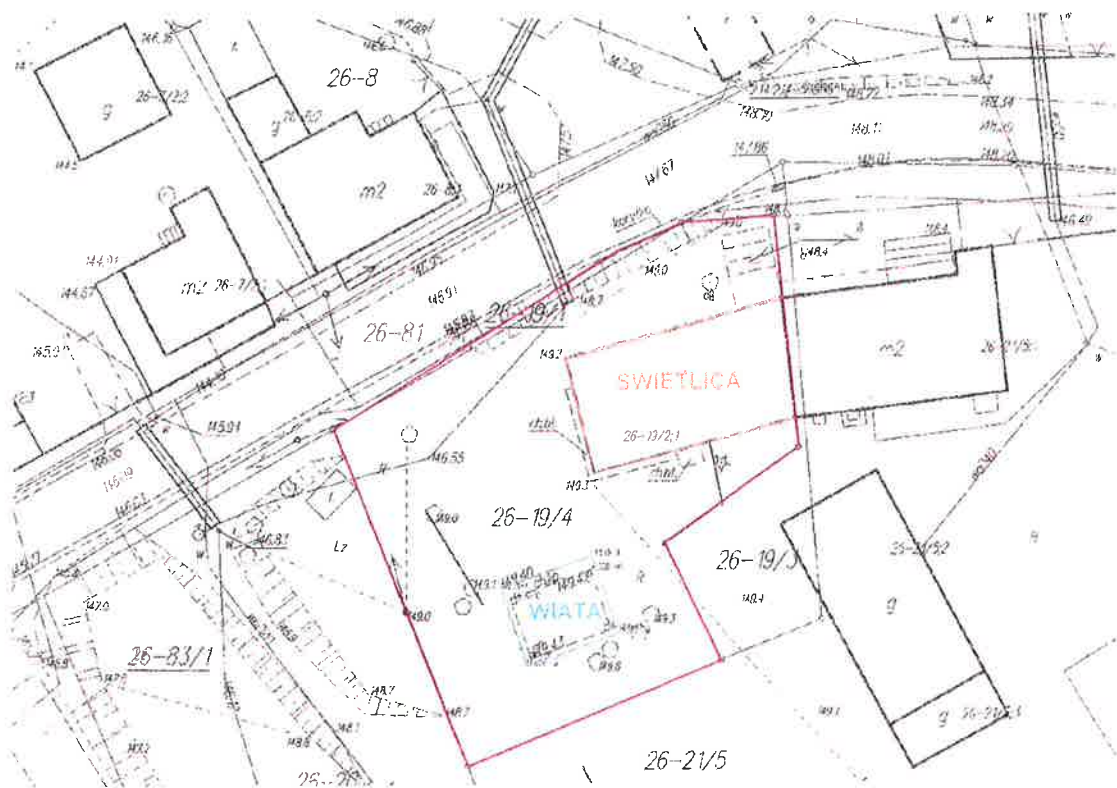
II.3 SZLAKI ROWEROWE

Szlak rowerowy Green Velo – Szlak „Trasy rowerowe w Polsce Wschodniej” o łącznej długości ok 1980 km biegnący przez pięć województw: lubelskie (ok. 350 km), podkarpackie (ok. 430 km), podlaskie (ok. 590 km), świętokrzyskie (ok. 190 km) i warmińsko-mazurskie (ok. 420 km). Trasa przebiega w bezpośrednim sąsiedztwie Skocz. Założeniem projektu jest m.in. ujednolicenie oznakowania, wyposażenie szlaku w niezbędną infrastrukturę oraz promocja szlaku.

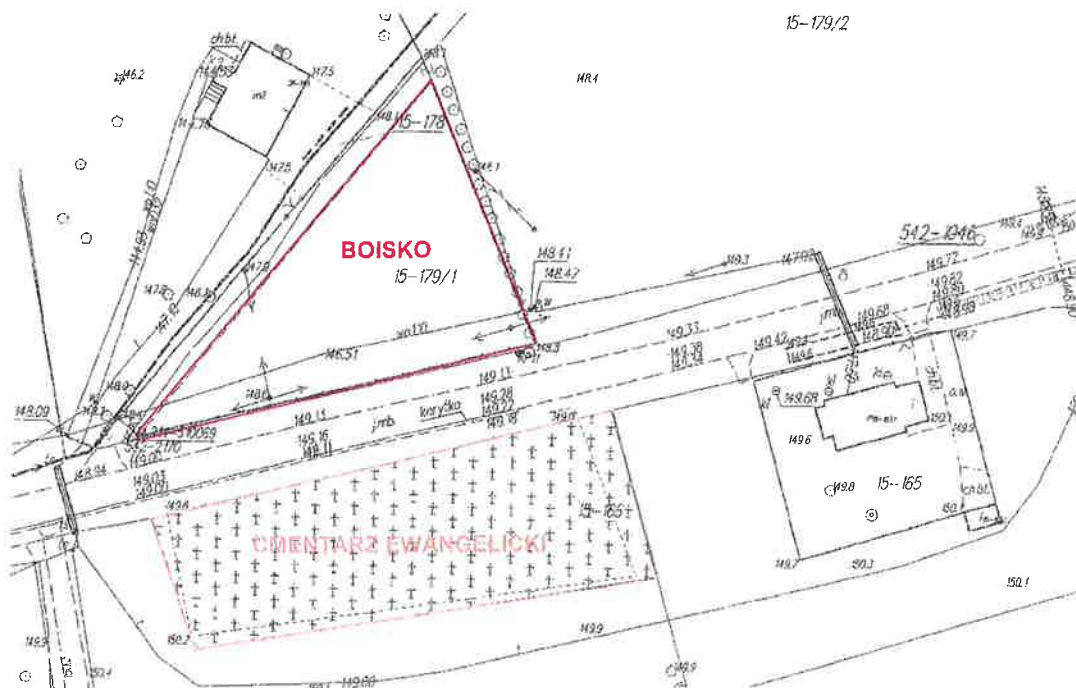

Ilustracja 14: Przebieg trasy Green Velo, źródło: <http://greenvelo.pl/>

Dzięki utworzonej trasie rowerowej, w okresie wiosenno-letnim widać większe zainteresowanie turystów naszym rejonem, dodatkowo powstała grupa „rowerowa Gołdap”, która korzysta prawie codziennie z trasy rowerowej modyfikując ją według znajomości okolicy i przy każdej wyprawie zwiedzają nowe miejsca. Z uwagi, że Skoczce leżą w pobliżu ścieżek rowerowych większość użytkowników chętnie zmienia trasę w kierunku Skocz.

Boisko teren położony wzdłuż drogi powiatowej 1815N, wyposażony w dwie bramki i jeden betonowy stół do ping-ponga. Jest to nieruchomość o numerze ewidencyjnym 179/1 i powierzchni 0,2 ha, położona w obrębie geodezyjnym Skoczce. Własność Gminy Gołdap.

II.5 GOSPODARKA, ROLNICTWO

Większość mieszkańców Skocze utrzymuje się z pracy zarobkowej świadczonej poza miejscowością i dojeżdża do pracy do Gołdapi. Część mieszkańców zatrudnionych jest w handlu oraz przy procesie produkcji, bądź innych firmach na terenie gminy Gołdap, pozostali utrzymują się z gospodarstwa rolnego.

Z danych Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej na dzień 01.06.2017r. wynika, że w miejscowości zarejestrowane są 2 podmioty gospodarcze.

Wg. danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Gołdapi ilość rodzin korzystających z pomocy społecznej w poszczególnych latach nieznacznie spadła i przedstawia się następująco: 2014r. - 1 rodzina, 2015 r. - 4 rodziny, 2016r. - 5 rodzin. W roku kalendarzowym 2017 do dnia 01 czerwca z pomocy społecznej nikt nie korzystał.

Warunki glebowo - klimatyczne sprawiają, że okoliczne tereny są przydatnymi dla rozwoju potencjału gospodarczego i produkcji rolnej, dzięki czemu mamy dwa prężne gospodarstwa rolne i sześciu mniejszych gospodarzy.

II.6 LUDZIE, ORGANIZACJE SPOŁECZNE, STOWARZYSZENIA

Pochodzenie Mazura i związane z tym obrzędy, kultura, tradycje.

Pochodzenia mazura ma swą zawiłą historię w ostatnich latach to skąd przybyli wiąże się z obrzędami, kulturą i tradycjami.

Powstanie II Rzeczypospolitej i przegrana Niemców, rozpoczęła spór o przynależnie Mazur, przeprowadzono plebiscyt mający określić do kogo mają należeć mazury, 97% ludności opowiedziało się za przyłączeniem mazur do Niemiec. Z początkiem lat 30 XX w. Mazurzy otrzymali pełne prawa obywateli III Rzeszy, poprawiał się stan zamożności mieszkańców jednak po 3 latach sytuacja zaczęła się pogarszać i grożono chłopom przyznającym się do polskości i posyłającym dzieci do polskich szkół. Działania te przyniosły efekty, wielu przeniosło dzieci do niemieckich szkół w wyniku czego zamykano polskie szkoły. Mazurzy o polskich korzeniach wypisywali się ze Związków Polaków w Niemczech.

Po II wojnie światowej decyzją podjętą na konferencji w Teheranie i ostatecznie w Poczdamie większą część Mazur przyłączono do państwa polskiego. Na terenach Warmii i Mazur nastąpiła w zasadzie kompleksowa wymiana ludnościowa, wyodrębnić można kilka grup:

- ✓ **repatrianci**, czyli ludność polska przesiedlona na obszar Warmii i Mazur z tych terenów II RP, które po wojnie włączone zostały do ZSRS;
- ✓ **osiedleńcy** (osadnicy, przesiedleńcy), czyli ludność polska – mieszkańcy ziem starych – przybywający na tzw. Ziemie Odzyskane w celu ich zasiedlenia;
- ✓ **Niemcy**, czyli ludność niemiecka, obywatele III Rzeszy, mieszkańcy Prus Wschodnich, wysiedlani bądź oczekujący na wysiedlenie do jednej ze stref okupacyjnych;
- ✓ **autochtoni**, czyli ludność miejscowa, obywatele III Rzeszy, pochodzenia polskiego, poddawani tzw. weryfikacji narodowościowej;

Autochtoniczna ludność mazurska była bardzo źle traktowana przez ludność napływową. Uważano ich za Niemców. Autochtonii na zastrzona politykę wobec nich reagowali coraz większą liczbą wniosków o wyjazd do Niemiec. Pozostali zostali poddani przymusowej weryfikacji po czym nadano im polskie obywatelstwo. W porozumieniu polsko-niemieckim wielu Autochtonów wyjechało do Niemiec. W miejsce byłych mieszkańców Mazur przybyła ludność z dawny Kresów: Wileńszczyzny, Podola, Wołynia a także z Syberii. W ramach akcji Wisła w 1947r. przesiedlono na północny obszar dawnego województwa olsztyńskiego Łemków i Ukraińców z Polski południowo-wschodniej.

Na mazurskie, silne zgermanizowane i zmodernizowane kulturowo podłoże nałożyły się tradycje przywiezione przez nowych mieszkańców. W warstwie obyczajowej, religijnej, a także folklorystycznej największą rolę odgrywała tradycje wileńskie. W południowej części mazur podobną rolę odgrywało dziedzictwo kurpiowskie, w części wschodniej – suwalski, augustowski i północno podlaskie. Północna część mazur charakteryzowały się silnym zadomowieniem tradycji zachodnio ukraińskie. Włączenie terenów Prus Wschodnich w organizm Państwa Polskiego przyniosło konieczność integracji społeczności o różnych nawykach, postawach politycznych i kulturowych i pochodzenia narodowości. Istotną rolę odegrała prasa.

W tradycji mazurskiej zachowało się wiele elementów kultury pruskiej, które na przestrzeni wieków mieszały się z obrzędami ludności napływowej oraz z tradycją

chrześcijańską. Najwięcej obrzędów odbywało się w okresie zimowym. Zaczynało się od adwentu, kiedy to chodzono po wsiach w przebraniu za zwierzęta np. kozy, niedźwiedzie. Wieszano również specjalne wieńce i choiny adwentowe ozdobione wstążkami i świecami.

Po zakończeniu adwentu odbywały się Godne Święta. Początkowo na Mazurach nie obchodzono wigilii, i do 1945 roku nie znano zwyczaju łamania się opłatkiem wigilijnym ale tego dnia odbywał się Slug ze Szemlem. Były to grupy mężczyzn czy młodych chłopców ubranych na biało z drewnianym koniem, coś w rodzaju "świętych Mikołajów", bo Szemel rozdawał dzieciakom słodycze i podarunki. Pierwsze choinki na Mazurach pojawiły się dopiero około 1910 roku. Wcześniej zamiast drzewka ustawiano zgodnie ze starostwianą tradycją snop zboża albo wieszano u powały sosnową gałąź. W okresie między Bożym Narodzeniem a świętem Trzech Króli odbywały się świeczki, nazywane też dwunastkami albo świętymi wieczorami – na podstawie tego, jak paliły się świece, określano pogodę na najbliższe dwanaście miesięcy. W Nowy Rok po wioskach wędrowały grupy mężczyzn przebranych za zwierzęta, co przypominało nieco tradycję kolędników. Obrzęd ten nazywano Rogalami.

W Sylwestra przygotowywano obrzędowe pieczywo, które miało kształt zwierząt gospodarskich. Pieczywo nazywane nowolatkami miało zapewnić zdrowie zwierząt i udaną hodowlę. Pomyślność drzew owocowych miało zapewnić obkładanie roślin słomą i oblepianie ich ciastem nowolatkowym. W noc Sylwestrową gotowano również potrawę z żytniej maki zwaną breią i jedzono ją z jednej miski. Potem gospodarz wychodził przed dom i wołał: już po brei! Tak oznajmiano nadejście Nowego Roku. W ostatni dzień roku urządzano „psotowanie”, zatykano kominy, malowano szyby itp.

Potem następowały zapusty, w trakcie których dziewczęta wróżyły sobie, kiedy wyjdą za mąż. Na koniec zapustów odbywał się na Mazurach popielnik, a na Warmiach sucha środa.

Kolejnym ważnym okresem obrzędowym była Wielkanoc. Pierwszego dnia świąt obmywano się wodą, co miało zapewnić zdrowie i urodę, i smagano młode dziewczyny witkami. Śmigus dyngus dotarł na Mazury dopiero po drugiej wojnie światowej, kiedy to zwyczaj ten przynieśli ze sobą nowi osadnicy z innych części kraju. Bardzo hucznie obchodzono także noc świętojańską. Dziewczęta w tym okresie plotły wianki i wieszały je na drzewach, zapalano także obrzędowe ogniska. Pod koniec lata obchodzono dożynki, aż wreszcie w ostatnią noc listopada odbywało się Święto Zmarłych.

Podczas wesela bawiono się najpierw w domu panny młodej, potem w karczmie.

O północy urządzano czepienie, a po długim świętowaniu młode małżeństwo przenosiło się do domu pana młodego. Strój ludowy mazurski w porównaniu do innych strojów ludowych jest prosty, skromny i mało barwny.

Ilustracja 17: Strój ludowy mazurski. źródło: <https://blogiceo.nq.pl/stroj mazurskie/>

W miejscowości zarejestrowane jest stowarzyszenie: Stowarzyszenie „Skoczec-Osada nad Gołdapią” – obecnie jest nieaktywne.

W Skoczach są osoby posiadające umiejętności kulinarne: staropolskie i tradycyjne dania, sękacze oraz sery.

Tradycyjnie od wielu lat w świetlicy jest święconka wielkanocna, również organizujemy spotkania andrzejkowe i karnawałowe, zimą urządzamy kulig z ogniskiem niedaleko wiaty. Działania te integrują mieszkańców, korzystnie wpływa na uczestnictwo w pracach społecznych.

Spółeczność jest zaangażowana w estetykę i wygląd Skocz, każdy dba o teren wokół własnego gospodarstwa, szczególnie podczas przygotowań do Rajdu Polski WRC, gdy odwiedza nas dużo turystów różnej narodowości.

III. ANALIZA SWOT MIEJSCOWOŚCI

Silne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> ✓ zasoby rekreacyjno-kulturowe, wiatła , boisko, oraz częściowo wyremontowana świetlica ✓ atrakcyjne położenie ze względu na nieskażone środowisko naturalne oraz krajobraz; ✓ zaangażowanie, aktywność oraz ambicja mieszkańców; ✓ bliskie sąsiedztwo (7 km) głównego lokalnego centrum gospodarczego miasta – Gołdap ✓ zasoby kulturowe - historyczne; ✓ otwartość mieszkańców na współpracę z innymi społecznościami; ✓ oświetlenie oraz chodnik wzdłuż części miejscowości, podnoszący bezpieczeństwo; ✓ zatoczka autobusowa z wiatłą przystankową ✓ dobra sytuacja finansowa mieszkańców ✓ liczne gospodarstwa rolne ✓ rajd Lotos 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ drogi wymagające modernizacji ✓ niewystarczająca oferta społeczno - kulturalna (imprezy okolicznościowe, zajęcia) ✓ niewystarczająca oferta zajęć dla młodzieży; ✓ miejscami nieatrakcyjny wygląd wsi; ✓ peryferyjne położenie; ✓ niewystarczające zorganizowanie mieszkańców ✓ mała liczba mieszkańców ✓ częściowy brak oświetlenia i chodników ✓ niewystarczająca promocja atrakcji turystycznych;
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> ✓ zwiększenie atrakcyjności turystycznej ✓ większe wykorzystanie zasobów rzeki Gołdapy do celów turystycznych i rekreacyjnych ✓ bliskość Green Velo i innych szlaków rowerowych ✓ powstanie centrum kulturalno-rekreacyjnego z elementami siłowni zewnętrznej ✓ promocja wsi; ✓ rosnące zainteresowanie mieszkalnictwem poza miastami ✓ rolnictwo ekologiczne 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ zwiększająca się migracja szczególnie wśród ludzi młodych ✓ kryzysy finansów publicznych ✓ wzrastająca konkurencyjność turystyczna regionu Polski północno-wschodniej ✓ likwidacja połączeń komunikacji publicznej ✓ niski standard dróg ✓ problemy komunikacji publicznej w okresie zimy

IV. KIERUNKI ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI

IV.1 WIZJA MIEJSCOWOŚCI

Skocze – bezpieczna, atrakcyjna turystycznie i zadbana wieś, z wyremontowaną infrastrukturą, wyremontowanymi i oświetlonymi ciągami pieszymi, rowerowymi i drogowymi. Mieszkańcy zaangażowani w sprawy społeczno-kulturalne oraz estetykę swoich gospodarstw i części publicznych wsi.

IV.2 PRIORYTETY I ZADANIA

Uwzględniając uwarunkowania lokalne dotyczące wsi Skocze i najbliższych okolic oraz wizję rozwoju miejscowości zostały wyznaczone następujące obszary priorytetowe:

Priorytet 1: Poprawa bezpieczeństwa i rozwój infrastruktury technicznej

Przez Skocze przechodzi droga powiatowa 1815N – asfaltowa oraz drogi gminne - gruntowe. Część drogi powiatowej była remontowana w 2008 r. i nadal jest w bardzo dobrym stanie, jednak odcinek od końca Skocz do Juchnajć jest w fatalnym stanie, drogi gminne gruntowe co roku po okresie zimowym i rajdzie WRC zgłaszane są do remontu. Wzdłuż drogi powiatowej w dwóch etapach wybudowano około 650 metrów chodnika do ukończenia pozostało jeszcze z 550 m. Również oświetlona jest tylko część miejscowości, aby poprawić bezpieczeństwo należy zamontować około 14 latarni do końca miejscowości.

Ważną potrzebą na rzecz poprawy bezpieczeństwa publicznego jest realizacja następujących inwestycji:

1. Kontynuacja budowy chodnika oraz oświetlenia ulicznego wsi.
2. Poprawienie dostępności komunikacyjnej, utwardzenie kostką brukową lub nawierzchnią asfaltową dróg, które nie mają żadnej podbudowy, utwardzone są mieszanką wykonaną z gliny, żwiru lub żużla, są to drogi:
 - ✓ 3 km drogi gminnej 137011N Skocze – Włosty ;
 - ✓ 1,3 km drogi gminnej Skocze od asfaltu 1815N do zabudowań Państwa Tyszlak ;
 - ✓ 160 m drogi powiatowej 1900N od rzeki do skrzyżowania z drogą 1815N;

Priorytet 2: Uatrakcyjnienie warunków życia na wsi.

Obecnie coraz powszechniejsze staje się zjawisko opuszczania miast i osiedlania się na terenach podmiejskich. Wpływ na to mają również niższe ceny nieruchomości i działek na terenach wiejskich niż w miastach. Skoczce ze względu na bliskie położenie od Gołdapi, oraz niskie ceny działek ma szansę stać się miejscowością, do której przeprowadzać się będą mieszkańcy Gołdapi.

Modernizacja świetlicy oraz budowa siłowni zewnętrznej z placem zabaw, w którym będą mogli spotykać się mieszkańcy wsi również podniesie atrakcyjność życia w Skoczach.

Poprawa warunków życia w Skoczach wpłynie na wzrost standardu życia ludności oraz zatrzymanie odpływu ludności szczególnie młodzieży.

Realizacja kierunku "Uatrakcyjnienie warunków życia na wsi" służyć mogą następujące działania:

- ✓ Utworzenie siłowni zewnętrznej i placu zabaw przy świetlicy;
- ✓ Postawienie grilla z wędzarnią obok wiaty do użytku dla mieszkańców, a w szczególności podczas wydarzeń społeczno-kulturowych;
- ✓ Zagospodarowanie terenu boiska z niskim parkiem linowym z zabezpieczonym siatką lub tor przeszkód;
- ✓ Modernizacja świetlicy wiejskiej (ogrzewanie, wykonanie części kuchennej, wymiana pokrycia dachowego);
- ✓ Utworzenie ciągu rowerowego łączącego Skoczce z Gołdapią
- ✓ Wyznaczenie tras rowerowych łączących Skoczce z Green Velo wraz z MOR (miejscem odpoczynku rowerzystów)
- ✓ Utworzenie „przystani” kajakowej nad rzeką Gołdapią
- ✓ Poprawa estetyki centrum wsi
- ✓ Zwiększenie aktywności mieszkańców poprzez rozwój działalności świetlicy
- ✓ Stworzenie warunków do rozwoju agro- i ekoturystyki

V. MONITOROWANIE PLANU, ZASADY JEGO AKTUALIZACJI I PROMOCJA.

Podmiotem wdrażającym „Plan Odnowy Miejscowości Skoczce na lata 2017-2022” w zakresie zadań inwestycyjnych jest Burmistrz Gołdapi. Burmistrz konsultuje realizację Planu z Sołtysem, Radą Sołecką.

Informacja o realizacji Planu będzie przedstawiana mieszkańcom na zebraniach wiejskich.

Zakłada się aktualizację Planu, szczególnie w przypadku konieczności korekt wartości planowanych zadań i ich zakresu, a także nowych inicjatyw mieszkańców, mających na celu poprawę jakości życia społeczności wsi. Z inicjatywą zmiany Planu mogą występować mieszkańcy poprzez wnioski składane na zebraniach wiejskich, organizacje i stowarzyszenia działające w sołectwie oraz Sołtys wraz z Radą Sołecką.

Burmistrz występuje z inicjatywą zmiany Planu w przypadku konieczności korekt wartości i zakresu realizacji zadań inwestycyjnych. Założenia aktualizacji winny być konsultowane z organizacjami mieszkańców, aby zapewnić im jak najszerszą możliwość udziału w kształtowaniu własnego wizerunku miejscowości.

Należy zadbać o spójność projektowanych zmian z założeniami innych gminnych planów oraz dokonać wnikliwej oceny możliwości finansowania zadań.

Upowszechnianie informacji o Planie będzie następujące:

Tekst Planu będzie zamieszczony na stronie internetowej Urzędu oraz udostępniany do wglądu, w formie wydruku w siedzibie Urzędu Miejskiego w Gołdapi i u Sołtysa.

Wszelkie zmiany Planu będą podlegały zasadom wymienionym w punkcie wyżej. Kompetencją do uchwalenia „Planu Odnowy Miejscowości Skoczce na lata 2017 - 2022”, a także do uchwalenia jego zmiany ma wyłącznie Zebranie Wiejskie na posiedzeniach zwoływanych w trybie określonym w Statucie Sołectwa. Sołtys przedstawia uchwalony przez mieszkańców Plan do zatwierdzenia (przyjęcia) Radzie Miejskiej w Gołdapi za pośrednictwem Burmistrza Gołdapi.